

**A Kaposvári Járásbíróság
14.P.20.623/2016/30/III. szám**

A bíróság dr. Csuka Zoltán ügyvéd (7400 Kaposvár, Csokonai u. 2. III/18. szám) által képviselt [redacted] szám alatti lakos I. r. és [redacted] III/9. szám alatti lakos II. r. felpereseknek – [redacted] és [redacted] által képviselt UniCredit Bank Zrt. 1054 Budapest, Szabadság tér 5-6. szám alatti alperes ellen végrehajtás megszüntetése iránt indított perében az alulírott napon meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság dr. Halász János közjegyző által a [redacted] és a [redacted] számok alatt elrendelt, dr. Gazdagné dr. Arnold Zsanett kaposvári önálló bírósági végrehajtó előtt a [redacted] és a [redacted] számok alatt folyamatban lévő végrehajtásokat megszünteti.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 700.000 (hétszázezer) Ft perköltséget a felperesi képviselő 18203057-06020151-65010010 számú letéti számlájára teljesítve, míg dr. Gazdagné dr. Arnold Zsanett kaposvári önálló bírósági végrehajtó részére összesen 165.806 (százhatvanötezer-nyolcszázhat) Ft végrehajtási költséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal székhely szerint illetékes adó- és vámigazgatóság székhely szerint illetékes illeték kiszabó osztálya külön felhívására és számlájára 922.700 (kilencszázhuszonkettőezer-hétszáz) Ft feljegyzett illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül írásban, 4 példányban a Kaposvári Járásbíróságnál benyújtható fellebbezésnek van helye.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költségek megfizetésére vonatkozik, csak az előzetes végrehajthatósággal, teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul.

Ha a felek tárgyalás megtartását kérik, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el.

I n d o k o l á s :

A bíróság az alábbi tényállást állapította meg:

A felperesek, mint adósok a 2006. [ ] napján kelt [ ] hitelszámú szerződés alapján 56.050 CHF összegű hitelkeret nyújtására vonatkozóan „LAKÁSCÉLÚ DEVIZA ALAPÚ HITELSZERZŐDÉS” elnevezésű szerződést kötöttek az akkor még HVB Bank Hungary Zrt. (1054 Budapest, Szabadság tér 5-6. szám) elnevezésű alperessel. A kölcsönre a felpereseknek a [ ] szám alatti ingatlan megvásárlására volt szükségük, amely ingatlan jelenleg is az I. r. felperes és családja otthonául szolgál.

A hitelszerződésben az I. r. felperes adósként, míg az I. r. felperes nyugdíjas édesanyja, a II. r. felperes készfizető kezesként szerepelt.

A szerződés 1. pontja rendelkezett a kölcsön összegéről, céljáról, valamint a szerződés hatálybalépésről. A szerződés 1.1. pontjában az került rögzítésre, hogy az alperesi bank az adós I. r. felperes részére a szerződésben foglaltak szerinti feltételekkel az 1.6. pont szerinti hatálybalépés napján 56.050 CHF összegű hitelkeretet (a továbbiakban: „Hitelkeret”) nyit, amelynek terhére kizárólag az 1.5. pontban részletezett kölcsönt (a továbbiakban: „Kölcsön”) nyújt a 3.4. pontban foglaltak szerint, az adós I. r. felperes pedig köteles a kölcsön visszafizetésére és annak szerződés szerinti járulékaik megfizetésére.

A szerződés 1.2. pontja rögzítette, hogy az adós I. r. felperes tudomásul veszi, hogy a Hitelkeret terhére igénybe vehető Kölcsön maximális összege az 1.5. pont szerinti vételárrész forint összegének a Kölcsön folyósítása napján érvényes, a magánszemélyekre vonatkozó deviza vételi árfolyamon számított deviza-ellenértéke, de nem több, mint a Hitelkeret.

Az 1.3. pont rögzítette, hogy amennyiben az 1.5. pont szerinti vételárrész 1.2. pont szerint számított deviza-ellenértéke kevesebb, mint a Hitelkeret, akkor a Hitelkeret igénybe nem vett része a Kölcsön folyósítása napján törlésre kerül.

A szerződés 1.5. pontja rögzítette, hogy a Kölcsön kizárólag a [ ] alatt felvett, természetben a [ ] szám alatt található ingatlan (a továbbiakban: „Ingatlan”) megvásárlására kötött adásvételi szerződés (a továbbiakban: „Adásvételi szerződés”) szerinti 7.800.000 Ft vételárrész teljes kiegyenlítésére folyósítható. Amennyiben az Ingatlan vételára több részletben kerül kiegyenlítésre, akkor a Kölcsön kizárólag az utolsó vételárrész kifizetésére használható fel.

A szerződés 1.6. pontja akként rendelkezett, hogy a hatályba lépésének napja 2006. december hó 22. napja, míg a lejárat napja 2026. december hó 31. napja.

A szerződés a 3. pontjában rendelkezett a Kölcsön igénybevételenek módjáról akként, hogy az alperesi pénzügyintézet a Kölcsön összegének az alperesi bank folyósítás napján érvényes, magánszemélyekre vonatkozó deviza vételi árfolyamának alapulvételével kiszámított forint ellenértékét az I. r. felperes adós részére a 3.2. pont szerinti folyósítási feltételek teljesülését követően folyósítja a 3.3. – 3.6. pontban foglaltak szerint.

A szerződés 3.4. pontja akként rendelkezett, hogy az alperesi pénzügyintézet a Kölcsönt a rendelkezésre tartási időszakon belül a 3.2. pontban meghatározott folyósítási feltételek együttes és maradéktalan teljesítésének a pénzügyintézet általi elfogadását követő harmadik munkanapon (a továbbiakban: „folyósítás napja”) folyósítja oly módon, hogy a kölcsön 1.2. pontja szerinti forint összegét a folyósítás napján az I. r. felperesi adós alperesi pénzügyintézetnél vezetett forint folyószámláján (a továbbiakban: „Folyószámla”) írja jóvá.

A szerződés a 6. pontjában a Kölcsön, a kamat és a havi kezelési költség megfizetéséről rendelkezett akként, hogy a 6.1. pont értelmében az adós I. r. felperes köteles a Kölcsönt, a kamatot az alperesi pénzügyintézet részére – ha a Kölcsön a szerződés hatálybalépésének hónapjában folyósításra kerül – 240 db havi egyenlő összegű törlesztő (annuitás) részletekben (a továbbiakban: „törlesztő részlet”) megfizetni. Az egyenlő törlesztő részletben a tőke, a kamat aránya változó. Az I. r. felperesi adós által havonta megfizetendő tőkét, kamatot egyaránt tartalmazó törlesztő részlet a szerződés megkötésének napján várható kezdő összege

303,61 CHF-ben került rögzítésre akként, hogy a törlesztő részletnek a Kölcsön 1.1. pont szerinti devizanemében meghatározott összegéről az alperesi pénzügyintézet az első esedékességet megelőző 15 napon belül, kamatváltozás esetén pedig a kamatváltozást követő 15 napon belül írásban értesíti az adóst.

A szerződés a 6.2. pontjában akként rendelkezett, hogy a Kölcsön folyósítása hónapjának utolsó munkanapján az adós I. r. felperes az addig esedékessé vált kamat és az első havi kezelési költség megfizetésére köteles. A törlesztő részlet megfizetésének első esedékességi időpontja a Kölcsön folyósítását követő első naptári hónap utolsó napja. Ezt követően a Kölcsön törlesztése, a kamat, valamint a kezelési költség megfizetése minden hónap utolsó napján válik esedékessé.

2007. január hó 10. napján dr. Halász János kaposvári közjegyző előtt a [ ] ügyszámú közjegyzői okiratba foglalva az I. és II. r. felperesek a szerződéshez kapcsolódó „Tartozáselismerő nyilatkozatot és készfizető kezesi hozzájárulást” tettek. A tartozáselismerő nyilatkozat a hitelkeret összegeként 50.128,53 CHF-et, a kölcsön induló kamatlábaként 2,74 %-ot, a havi törlesztőrészlet várható kezdő összegeként 271,53 CHF-et, a folyósítási jutalék összegeként 751,93 CHF-et, míg a havi kezelési költség összegeként 104,43 CHF-et rögzített azzal, hogy a törlesztés kezdő időpontja 2007. január hó 31. napja. Az okirat a 12. pontjában azt rögzítette, hogy az adós I. r. felperes tudomásul veszi, hogy a havi törlesztő részlet és a havi kezelési költség első alkalommal a Hitelszerződés hatálybalépése napját követő hónapnak a hatálybalépéssel megegyező napján, azt követően pedig minden hónapban, a Hitelszerződés hatálybalépésének napjával megegyező napon esedékes. Ha a törlesztés napja nem banki munkanap, a törlesztés az azt megelőző utolsó banki munkanapon esedékes.

A kölcsönösszeg folyósítására ténylegesen 2007. január hó 11. napján került sor az alperesi pénzügyintézet részéről, 50.128,53 CHF forintban kifejezett 7.800.000 Ft-os összege került folyósításra, 150,60 Ft-os árfolyamon.

Az alperesi pénzügyintézetnél a tartozáselismerő és kezességvállaló közjegyzői okirat elkészítésének napján, 2007. január hó 10. napján az érvényes CHF vételi árfolyam 156,76 Ft volt, míg a kölcsönösszeg folyósításának napján, 2007. január hó 11. napján 156,45 Ft.

A HVB Bank Hungary Zrt. neve ezt követően, 2007. január hó 30. napján a jelenlegi cégnévre változott.

Mivel a 2009-2010-es években mind az I. r. felperes, mind a felesége, [redacted] munkanélküli lett, ezért – jövedelem hiányában – az I. r. felperes a havi törlesztő részleteket nem tudta fizetni. Az alperes ezért 2010. március hó 25. napján felmondta a szerződést a dr. Juhász Krisztina (dr. Barbalics Miklós budapesti közjegyző mellett működő) közjegyzőhelyettes által készített [redacted] számú közokiratba foglalva.

A végrehajtást kérő alperesi pénzügyi intézet kérelmére dr. Halász János kaposvári közjegyző ezt követően, 2012. március hó 20. napján kibocsátotta a [redacted] és a [redacted] szám alatt a végrehajtási záradékokat 47.897,35 CHF tőketartozás és járulékai, összesen 52.496,95 CHF erejéig.

Az alperes által kezdeményezett végrehajtások először Kis-Gali János, majd dr. Gazdagné dr. Arnold Zsanett kaposvári önálló bírósági végrehajtók előtt folytak. Az I. r. felperes vonatkozásában jelenleg a [redacted] számon folyik a végrehajtás, míg a II. r. felperes ellen a [redacted] szám alatt.

Az elszámolást követő legutolsó, 2015. november hó 11. napján kelt letiltás alapján a fennálló tartozás 12.284.233 Ft főkövetelés és annak 2.790.625 Ft kamatai, valamint egyéb járulékos költségek (104.138 Ft, 35.259 Ft, 10.720 Ft és 144.538 Ft) alapulvételével összesen 15.370.513 Ft.

A felperesek kereseti kérelmükben a jelenleg dr. Gazdagné dr. Arnold Zsanett kaposvári önálló bírósági végrehajtó előtt folyamatban lévő fentiekben megjelölt végrehajtások megszüntetését kérték, hivatkozással arra, hogy a felek között létrejött szerződés semmis, mert nem tartalmazza a szerződés tárgyát, azaz a kölcsön összegét, sem devizában, sem forintban (Hpt. 213. § (1) bekezdés a.) pont, Hpt. 210. § (2) bekezdés és régi Ptk. 200. § (2) bekezdés), hivatkozással arra is, hogy a kölcsönszerződés azért semmis, mert nem tartalmazza a törlesztőrészletek összegét (Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pont, Hpt. 210. § (2) bekezdés és régi Ptk. 200. § (2) bekezdés), hivatkozással arra is, hogy a kölcsönszerződés azért is semmis, mert nem tartalmazza a törlesztőrészletek összegét forintban (Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pont, Hpt. 210. § (2) bekezdés és régi Ptk. 200. § (2) bekezdés), hivatkozással arra is, hogy a kölcsönszerződés azért is semmis, mert nem tartalmazza azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható (Hpt. 213. § (1) bekezdés d) pont), valamint hivatkozással arra is, hogy az árfolyam-kockázat korlátozás nélkül történő felperesekre hárítása tisztességtelen, a szerződés

emiatt is érvénytelen. A szerződés semmisségére tekintettel pedig a végrehajtási záradékok kiállítása törvénytelen, így a végrehajtások a megszüntetése indokolt, mivel az alperes követelése érvényesen nem jött létre. A felperesek hivatkoztak arra is, hogy a hitelszerződés és a tartozáselismerő nyilatkozat tartalma között is ellentét van, a két okirat eltérően tartalmazza a hitelkeret összegét, a törlesztőrészlet várható kezdő összegét, a törlesztőrészlet első esedékességi időpontját, valamint a kötelezettség jogcímét, ezért a közjegyzői okiratot, a tartozáselismerő és kezességvállaló nyilatkozatot végrehajtási záradékkal el sem lehetett volna látni.

Az alperes érdemi ellen-kérelmében kérte a felperesek kereseti kérelmének elutasítását, és a felperesek perköltségben történő marasztalását. Az alperes arra hivatkozott, hogy ugyan a felek között létrejött megállapodás elnevezése valóban deviza alapú hitelszerződés, amely valóban hitelkeretről is szól, azonban a szerződés tartalmazza a hitelkeret terhére kötendő kölcsönszerződés szabályait is részletesen. A szerződés meghatározza az 1.1. pontjában a hitelkeret összegét, a szerződés 1.2. pontja pedig meghatározza a kölcsönösszeget, és annak a számítási módját. A közokiratban szereplő összeg ténylegesen a felperesek részére folyósított összeg CHF-ben, az 50.128,53 CHF, amelynek a forintban kifejezett összege 7.800.000 Ft, amelyet a felperesek részére ténylegesen kifizetésre került. A szerződés az 1.3. pontjában tartalmaz rendelkezést arra az esetre is, ha a folyósított összeg kevesebb lett volna, mint a hitelkeret összege. Az alperes hivatkozott arra, hogy a szerződés 1.1., 1.2. és 1.5. pontjai alapján a kölcsönösszeg egyértelműen meghatározható, utalással a szerződés 3.2. pontjára is, amely rögzíti azt, hogy mik a folyósítás feltételei, a feltételek szempontjából milyen jelentősége van a folyósítás napjának. A törlesztő részletek összege is alperesi álláspont szerint a szerződésben megfelelően meghatározásra került. A szerződés 6.1. pontja határozza meg a várható kezdő összeget. A szerződési konstrukció jellegére tekintettel azonban az ezen szerződési pontban foglaltaknál pontosabban a törlesztő részlet összegét meghatározni a szerződéskötéskor nem lehetett volna. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperesekkel megfelelően elszámolt az egyoldalú kamatmódosítások és az árfolyamrész kapcsán, a hitelszerződésnek pedig nincsenek tisztességtelen feltételei, így az árfolyamkockázat felperesekre történő hárítása sem tisztességtelen módon történt meg a pénzintézet részéről.

A felperesek keresete megalapozott, az alábbiak szerint.

A bíróság a fenti tényállást a peres felek által előadottak, a csatolt okirati bizonyítékok, a beszerzett végrehajtási ügyiratok, valamint dr. Halász János, [redacted] és [redacted] tanúk vallomásai alapján állapította meg.

A Polgári perrendtartásról szóló módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 366. §-a értelmében, ha a végrehajtás megszüntetésére, illetőleg korlátozására a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 41. vagy 56. §-a szerint a bírósági végrehajtási eljárás keretében nincs lehetőség, az az adós, aki a végrehajtást sérelmesnek tartja, végrehajtás megszüntetési, illetőleg korlátozási pert indíthat a végrehajtást kérő ellen.

A 369. § értelmében a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránt pert akkor lehet indítani az a) pont értelmében, ha a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre.

A kölcsönszerződés megkötésekor hatályban volt a Polgári Törvénykönyvről szóló módosított 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 200. § (2) bekezdése értelmében semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve, ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz.

A régi Ptk. 217. § (1) bekezdése értelmében jogszabály a szerződésnek meghatározott alakot szabhat. Az alakiság megsértésével kötött szerződés – ha jogszabály másként nem rendelkezik – semmis.

A 218. § (1) bekezdése értelmében, ha jogszabály vagy megállapodás írásbeli alakot rendel, legalább a szerződés lényeges tartalmát írásba kell foglalni.

A kölcsönszerződés megkötésének idején hatályban volt hitelintézetektől és pénzügyi vállalkozásokról szóló módosított 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 213. § (1) bekezdése szerint semmis a fogyasztási lakossági kölcsönszerződés, amely nem tartalmazza

- a.) a szerződés tárgyát,
- e.) a törlesztőrészletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat.

A (2) bekezdés értelmében a fogyasztási kölcsönszerződésre vonatkozó szabályoktól a fogyasztó hátrányára eltérő szerződési kikötés semmis.

A (4) bekezdés értelmében a hitelező köteles a fogyasztót a fogyasztási kölcsönszerződés megkötésekor minden olyan szerződési feltételről tájékoztatni, amely jogszabály alapján válik a szerződés részévé.

A régi Ptk. 523. § (1) bekezdése értelmében kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

A (2) bekezdés értelmében, ha a hitelező pénzüintézet, – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – az adós kamat fizetésére köteles (bankkölcsön).

A fenti jogszabályhelyek alapján a felpereseknek az eljárás során azt kellett bizonyítaniuk, hogy az alperessel megkötött kölcsönszerződésük a szerződéskötés napján hatályos Hpt. rendelkezéseibe ütközik, így az semmis. A végrehajtásokat pedig azért kell megszüntetni, mivel az alapul szolgáló követelés érvényesen nem jött létre, illetve a tartozáselismerő és kezességvállaló okirat végrehajtási záradékkal történő ellátásának sem lett volna helye.

A felperesek a kereseti kérelmükben az ellenük folyamatban levő végrehajtások megszüntetését arra hivatkozással is kérték, hogy a felek között létrejött szerződés szerint semmis, mert az nem tartalmazza a szerződés tárgyát, azaz a kölcsön összegét sem devizában, sem forintban.

A fenti körben a bíróság a szerződés fentiekben már idézett 1.1. pontja alapján azt állapította meg, hogy ezen pont azt rögzítette, hogy a pénzüintézet az adós I. r. felperes részére az 1.3. pont szerinti hatálybalépés napján 56.050 CHF összegű hitelkeretet nyújt, amelynek terhére kizárólag az 1.5. pontban részletezett célra kölcsönt nyújt. A hitelkeret terhére igénybe vehető kölcsön maximális összege pedig az 1.5. pont szerinti vételárrész összegének a kölcsön folyósítása alapján érvényes, a magánszemélyekre vonatkozó deviza vételi árfolyamon számított deviza-ellenértéke, de nem több, mint a hitelkeret. A fentiekben már szintén idézett 1.5. pont pedig akként rendelkezett, hogy a kölcsön kizárólag a [ ] szám alatti ingatlan megvásárlására kötött adásvételi szerződés szerinti 7.800.000 Ft összegű vételárrész teljes kiegyenlítésére folyósítható.

Az 1/2016. számú PJE határozat az 1. pontjában akként rendelkezik, hogy a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja által előírt követelménynek, ha az írásba foglalt szerződés – ide értve az annak a szerződéskötéskor

részévé vált Általános Szerződési Feltételeket is – a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznem) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor, az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével.

A bíróság a fentiek alapján e körben azt állapította meg, hogy a felek között létrejött szerződés 1.1. pontja 56.050 CHF összegben egy hitelkeretet rögzít csak, amelynek a terhére a pénzügyi intézet kölcsönt nyújt, az igénybe vehető kölcsön maximális összegeként került meghatározásra az 1.2. pontban az 1.5. pont szerinti vételár rész forint összegének (a 7.800.000 Ft-nak) a kölcsön folyósításának napján érvényes, a magánszemélyekre vonatkozó deviza vételi árfolyamon számított deviza-ellenértéke, de nem több, mint a hitelkeret 56.050 CHF összege. Így az állapítható meg, hogy a kölcsönszerződésben nincs meghatározva a kölcsön összege sem forintban, sem svájci frankban, sem a kirovó pénznemben, sem a lerovó pénznemben, az 56.050 CHF összeg a hitelkeret összegeként került a szerződésben rögzítésre (a ténylegesen kifolyósított összeg CHF-ben kifejezve 50.128,53 volt), a 7.800.000 Ft-os összeg pedig a hitelkeret terhére igénybe vehető kölcsön maximális összegeként. Ez alapján pedig a kölcsönszerződésben a kölcsön összege nem tekinthető kellően meghatározottnak, még abban az esetben sem, ha – mint a perrel érintett esetben – az I. r. felperes részére végül valóban forintban kifejezve 7.800.000 Ft került a szerződés alapján kifolyósításra.

A kölcsönösszeg a bíróság álláspontja szerint a perrel érintett szerződésben foglaltak alapján azért sem tekinthető a fentiekben túlmenően egyértelműen meghatározottnak, illetve a szerződés alapján pontosan kiszámíthatónak sem, mivel a szerződés 1.2. pontja akként rendelkezik, hogy a kölcsön maximális összegének a kiszámítása az 1.5. pont szerinti vételár rész forint összegének a kölcsön folyósítása napján érvényes, a magánszemélyekre vonatkozó deviza vételi árfolyamon számított deviza ellenértéke. A perben lefolytatott bizonyítás eredménye alapján azonban az volt megállapítható, hogy a folyósítás ténylegesen nem az aznapi, 2007. január hó 11. napi vételi árfolyamon (156,45 Ft) történt meg, hanem a 25/A/1. sorszám alatt csatolt folyósítási igazolás alapján megállapíthatóan 155,60 Ft-os árfolyamon.

A felperesek kereseti kérelmükben hivatkoztak arra is, hogy a végrehajtások alapját képező perrel érintett szerződés azért is semmis, mert nem tartalmazza a törlesztőrészletek összegét sem forintban.

Az 1/2016. számú PJE határozat a 2. pontjában akként rendelkezik, hogy a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja által előírtaknak, ha az

írásba foglalt szerződés – ide értve az annak a szerződéskötéskor részévé vált Általános Szerződési Feltételeket is – kiszámítható módon tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat. A törlesztő részletek összege kiszámíthatónak tekintendő, ha a szerződés rögzíti legalább azokat az adatokat és azt a számítási módot, amelyek alapján a törlesztő részletek összege az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában (ennek hiányában az egyes törlesztő részletek esedékességekor) pontosan meghatározható.

A bíróság a fenti körben a perrel érintett szerződés fentiekben is már idézett 6.1. pontja alapján azt állapította meg, hogy a szerződés ezen pontja azt rögzíti, hogy az adós I. r. felperes a kölcsönt – ha a kölcsön a szerződés hatálybalépésének hónapjában folyósításra kerül – 240 db havi egyenlő összegű törlesztő (annuitás) részletekben köteles megfizetni akként, hogy az egyenlő törlesztő részletben a tőke, a kamat aránya változó, a várható kezdő összege pedig a szerződés megkötésének napján 303,61 CHF. Ez alapján pedig az állapítható meg, hogy a törlesztő részlet összege sem került a perrel érintett szerződésben megfelelően meghatározásra, a szerződés megkötésének napján várható kezdő összeg került csak CHF-ben megjelölésre azzal, hogy a szerződés maga a törlesztő részlet összegének pontos kiszámítási módját sem határozza meg.

A törlesztési időpont tekintetében pedig az állapítható meg, hogy az eltérően került a perrel érintett szerződésben, valamint a felperesek ellen folyamatban lévő végrehajtások alapját képező közjegyzői tartozáselismerő és kezességvállaló nyilatkozatban rögzítésre. A fentiekben szintén már idézett, perrel érintett szerződés 6.2. pontja ugyanis azt rögzíti, hogy a törlesztő részlet megfizetésének első esedékességi időpontja a kölcsön folyósítását követő első naptári hónap utolsó napja. Ezt követően a kölcsön törlesztése, a kamat, valamint a kezelési költség megfizetése minden hónap utolsó napján válik esedékessé. A végrehajtások alapját képező záradékkal ellátott közjegyzői okirat pedig a 12. pontjában azt a rendelkezést tartalmazza, hogy a havi törlesztő részlet és a havi kezelési költség első alkalommal a szerződés hatálybalépése napját követő hónapnak a hatálybalépéssel megegyező napján, azt követően pedig minden hónapban a szerződés hatálybalépésének napjával megegyező napon esedékes. Erre az eltérésre is figyelemmel pedig nem lett volna helye a közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal történő ellátásának, valamint arra figyelemmel sem, hogy a közjegyzői okirat a hitelkeret összegét is a szerződésben foglaltaktól eltérően nem 56.050 CHF-ben, hanem 50.128,53 CHF-ben határozta meg, a törlesztő részlet várható kezdő összegét sem 303,61 CHF-ben, hanem 275,53 CHF-ben, és a kötelezettség jogcímét sem kölcsönben, hanem hitelben.

A bíróság így a fentiek alapján összegezve azt állapította meg, hogy a felek között létrejött perrel érintett szerződés nem felelt meg a kölcsönszerződéssel szemben támasztott érvényességi követelményeknek, az az 1/2016. PJE határozatban foglaltak figyelembe vételével semmis, mivel nem tartalmazza a szerződés tárgyát, azaz a kölcsön összegét sem devizában, sem forintban, és nem tartalmazza megfelelően a törlesztő részletek összegét sem. Ezért a Pp. fent hivatkozott 369. § a) pontja értelmében a perrel érintett végrehajtások megszüntetésének van helye, a rendelkező részben foglaltak szerint.

A felperesek ellen folyamatban levő perrel érintett végrehajtások megszüntetésének a fentiekben már részletezett indokok alapján a bíróság álláspontja szerint a végrehajtások alapját képező záradékkal ellátott közjegyzői tartozáselismerő és kezességvállaló nyilatkozat fogyatékoságai okán is helye van, erre figyelemmel is indokolt a rendelkező részben foglaltak szerint a felperesek ellen indított végrehajtások megszüntetése.

Mivel a fentiekben részletezett indokok alapján is már a felperesek kereseti kérelmének megalapozottsága egyértelműen megállapítható volt, ezért a bíróság az e körbeni további felperesi hivatkozások részletes vizsgálatát mellőzte.

A bíróság így a fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint a felperesek ellen indult perrel érintett végrehajtásokat megszüntette, és kötelezte a pervesztes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperesek perrel felmerült költségeinek a viselésére.

A perköltség részeként a bíróság felperesi részről a jogi képviselettel kapcsolatos költséget vette figyelembe, amelyet a módosított 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján a rendelkező részben foglaltak szerinti összegben határozott meg ÁFA mentesen a megjelölt 15.370.513 Ft-os pertárgy-értékre figyelemmel.

A Pp. 370/A. § (6) bekezdése értelmében, ha a végrehajtó az eljárás során nyilatkozott a végrehajtási eljárással kapcsolatosan felmerült költségeiről, díjáról, valamint azokat megalapozó körülményekről és az általa lefolytatott eljárási cselekményekről, akkor a bíróságnak a végrehajtást megszüntető határozatában a végrehajtási költségek viseléséről is döntenie kell. A bíróság határozata ellen a végrehajtási költségek tekintetében a végrehajtó is fellebbezhet.

A bíróság a fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint kötelezte a megszüntetett végrehajtások okán a végrehajtó 11. és 12. sorszámok alatt az iratokhoz csatolt nyilatkozataiban foglalt költségek összegének

rendelkező részben foglaltak szerinti megfizetésére, amely költségek megállapítása a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló módosított 14/1994. (XI. 8.) IM számú rendelet alapján történt.

A bíróság a perveztes alperest a felperések teljes személyes költségmentességére tekintettel feljegyzett kereseti illeték megfizetésére a módosított 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte.

Kaposvár, 2016. október hó 28. napján

Zabné dr. Boti Zsuzsanna s. k.
bíró

A kiadvány nrereül:

Lere 1